

Někdy je těžké se do dětí vžít

(Dokončení ze str. 15)

I ty srdíčka nebo komentáře, co nám tam dávají, člověka potěší.

Bohužel občas nám píší i z vězení, ale to tak v životě je.

No a jak to funguje? Základnu máte Na Kalvárii?

Ano. Tam děti bydlí. Jsou zde tři rodinné skupiny po osmi dětech. Další skupina je přímo nad školou, pak startovací byt a rodinná skupina na Bedřichově. Každá skupina má podobný standard vybavení, podobná pravidla, stejné režimové prvky. Pak dvě skupiny, kde jsou starší děti, co už nějakou cestu ušly, tak mají trochu jiný režim.

A jaký je tedy základní režim celého dne?

Dítě, které má službu, ráno vstane a nachystá snídani pro ostatní a uklidí nádobí. Na vše dohlíží sloužící vychovatel.

Děti si uklidí pokoje, převlečou se a noční vychovatel je odvádí do školy, kde je předá učitelům. Děti mají zhruba od 8 do 13.30 výuku.

Když pak učitelé převedou děti na domov, dozorují na obědě a o půl 3 předávají děti vychovatelům, kdy se zhodnotí dopoledne a nastává odpolední činnost.

Buď je naplánováno něco se skupinou, například před Vánoci to bylo pečení cukroví, nebo výzdoba. Když dítě chce mít volnou vycházku a má splněné svoje povinnosti, tak může jít ven.

Nebo mají vychovatelé naplánované nějaké volnočasové aktivity. Například keramický, hudební nebo sportovní kroužky.

Někdy děti mohou chodit i na volnočasové aktivity mimo domov.

Kolem půl sedmé bývá večere a po ní už hygiena, příprava do školy a takový klidnější režim, kdy se člověk chystá ke spánku.

Pak přichází noční vychovatel, který se seznamuje opět s tím, co se přes den dělo.

Jaké máte nejmladší dítě aktuálně u vás?

Po dlouhé době nám přišel desetiletý třeták, ale už jsem zažil i druháka. Máme vzdělávací program pro 1. i 2. ročník základní školy.

Jak se takhle malý klouček začleňuje mezi starší děti? A jak ho ony přijmou?

Starší děti mají opatrovnické tendence, chtějí ho opečovávat. Ale pochopitelně i oni mají svou trpělivost. Navíc někdy i ti nejmenší umí pěkně vyvádět. Takže ač si často může člověk říkat, jaký je ten malý chudák, tak ne vždy to tak je.

Určitě pro něj ale ti starší mají pochopení a ta pomoc mezi nimi funguje. I když jsou to někdy pěkní uličníci.

A kolik je nejstaršímu dítěti?

To je slečna na dobrovolném pobytu, které je myslím 19 let.

Co znamená dobrovolný pobyt?

Když dítě dosáhne plnoletosti, sepíše s paní ředitelkou smlouvu o

PROBLÉMY u dětí často vznikají proto, že si nemají s kým promluvit, nebo je rodiče nechápou, říká Tomáš Honzárek z Dětského domova se školou.

Foto: archiv TH

dobrovolném pobytu. Základem je, aby se dítě připravovalo na budoucí povolání na denním studiu. Dítě nastoupí do prváku v šestnácti a ve třetáku už je mu tedy víc jak osmnáct let. Pokud se ale rozhodne, že chce školu dokončit, může tu zůstat a je v našem plném zaopatření, které se týká školních pomůcek, obědů a dalších potřebných věcí.

Může také bydlet startovacím byt, ale zase s úplně jinými pravidly.

Chodí děti například na brigády?

Ty starší hodně. I když byla doba covidu, tak se velmi snažily. Roznášely letáků, výpomoc v kuchyni, pekařství, zedničina, nebo i v pečovatelské službě.

Je nějaká rivalita mezi dětmi?

Stoprocentně. Závídí si, poštechují se, ale to je stejné jak na běžné základní škole. To není nic nového.

Jen tady je asi člověk víc sleduje. Pořád je někdo hlídá a je s nimi v neustálém kontaktu.

Jak trávil děti Vánoce? Zůstávají v domově?

Náš domov funguje 365 dní v roce. Jsme tady nonstop. Nemáme zavírací dobu.

Když rodina jeví zájem a děti chtějí, snažíme se, aby domů jezdily.

A děti, co nejezdí? Máte nějaký program?

Všechny tyto věci zařizují naši

vychovatelé, kteří vytváří program pro děti. Letos tu na Vánoce zůstalo tuším pět kluků.

Jeden nebyl doma asi dva roky a dva další jsou bráchrové, kteří doma nebyli asi šest let.

Dalšímu máma asi deset dní před Vánoci naznačila, že si její přítel nepřeje, aby tam syn s nimi byl.

Jak tohle děti snášejí?

Je to velmi nepříjemné. Ti kluci, co už jsou tady několik let, tak se dá říct „zvykli“ si. I když na tohle si člověk nezvykne nikdy. A ten, co mu máma řekla, že ho doma nechce, tak tam jsme čekali, že uteče. Ale ustál to.

Ale stávalo se i to, že v domově zůstalo jedno dítě.

Na psychiku je to strašný. Vánoce jsou velká věc. Dlouho dopředu se o tom mluví, všichni to řeší, učíte se o tom. Takže to pak prostě dolehne.

Jsou někdy děti rády, že zůstanou na Vánoce v domově?

Vychovatelé chystají vánoční atmosféru několik dnů, na večeri je kapr nebo řízek se salátem a navozuje se rodinná atmosféra.

Pro některé děti jsou to vůbec první Vánoce. Je jim 13 let a jsou schopné se u stromečku rozbřechet, když dostanou nějaký dárek a řeknou: To jsou moje první Vánoce.

A když se jich zeptáte, jak je to možné, tak řeknou třeba: No, doma nebyla vždy dobrá atmosféra.

Když jedou k rodinám, vrací se pak po Vánocích s pozitivními nebo spíš negativními dojmy?

Jak kdy. Tohle je v podstatě první věc, kterou po návratu na domově i ve škole probíráme. Zeptáme se: Jak ses měl? Podle toho pak s dítětem mluvíme a pracujeme.

Co dělat, aby se dítě nechtlo špatné party?

To je asi v každém roce vývoje jiné. První věc je podle mě umět naslouchat dítěti a mít jasně stanovená pravidla.

U starších dětí je potřeba, aby věděly, že když něco chtějí, je potřeba pro to něco udělat.

Uklidit si hračky nebo vynést koš zvládne i šestileté dítě. Umět doma pomoci by pro děti mělo být přirozené a samozřejmé.

Rozhodně taky omezit hry na počítači či mobilu a trávit čas společně. Zajíť třeba na procházku nebo si zahrát nějakou hru. Samozřejmě, že klukovi, kterému je čtrnáct, když řeknete: Pojď si zahrát společenskou hru, tak si poklepe na čelo.

Někdy je těžké se do dětí vžít. Ale je taky potřeba, aby se i ony uměly vžít do nás. Je potřeba si uvědomit, že i v drobnostech je radost a že značkový oblečení nedělá svět.

Co vás na vaší práci nejvíc baví?

Každý den je výzva. Každý den je jiný. Rozhodně to není stereotyp.